

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **M. K.**
zastoupený advokátem JUDr. Věslavem Nemethem
sídlem Senovážné náměstí 5, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Královéhradecký kraj**
sídlem Horova 824/17, 500 02 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 10. 2019, č. j. X, a ze dne 25. 11. 2019, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2019, č. j. X, se zamítá.
- II. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2019, č. j. X, se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce napadl žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v záhlaví specifikovaná rozhodnutí žalovaného. Rozhodnutím (exekucním příkazem) ze dne 8. 10. 2019 žalovaný rozhodl o nařízení daňové exekuce

srážkami ze mzdy k vymožení nedoplatku ve výši 154 148,82 Kč, jakož i úroku z prodlení z částky 70 200 Kč od 5. 10. 2019 do zaplacení dle roční výše repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o 14 procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí. Rozhodnutím ze dne 15. 10. 2019 žalovaný odložil uvedenou exekuci a rozhodnutím ze dne 25. 11. 2019 rozhodl o pokračování v této daňové exekuci.

II. Shrnutí argumentace žalobce a žalovaného

2. Žalobce v podané žalobě předně namítl, že platební výměry na daň silniční za zdaňovací období let 2010-2012 (vydané žalovaným dne 12. 5. 2014) a platební výměry na pokutu za opožděné tvrzení daně (vydané žalovaným dne 25. 7. 2014), které jsou právním titulem k nařízení předmětné exekuce, nebyly žalobci řádně doručeny. Žalobce proto dne 11. 10. 2019 podal návrh na zastavení exekuce. Spolu s ním předložil žalovanému kopii plné moci, kterou udělil advokátovi JUDr. D. R., kopii doručenek k uvedeným platebním výměrům, na kterých chybí podpis příjemce, a odkaz na Věstník České advokátní komory č. 2/2012, v němž bylo zveřejněno, že advokátovi JUDr. D. R. se pozastavuje činnost ke dni 25. 6. 2012.
3. Žalovaný ve svém exekučním příkazu ze dne 8. 10. 2019 uvádí, že uvedené platební výměry byly doručovány dle § 41 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), zmocněnci žalobce na základě účinné plné moci. Podle žalobce však žalovaný rozhodl v rozporu s § 445 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „občanský zákoník“), a s § 9a odst. 1 písm. a) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“). Zánik právního vztahu zastoupení žalobce musel u žalovaného nastat v momentu, kdy se žalovaný mohl a měl dozvědět o pozastavení výkonu advokacie v případě JUDr. D. R.. Takový moment nastal dnem právní moci rozhodnutí České advokátní komory o pozastavení výkonu advokacie, tj. dnem 25. 6. 2012. Žalobce v této souvislosti poukázal na veřejný seznam advokátů dostupný na internetových stránkách České advokátní komory, kde je u každého advokáta vyznačeno, zda mu je či není pozastavena činnost. Dále namítl, že Věstník České advokátní komory obsahuje sice interní normativní instrukce, které jsou ale závazné pro všechny státní orgány. Žalobce také uvedl, že v médiích proběhly zprávy o tom, že advokát JUDr. D. R. je trestně stíhán. V roce 2014, kdy mělo dojít k doručování předmětných platebních výměrů, pak byl již ve výkonu trestu odnětí svobody.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že dne 15. 12. 2009 byla u tehdejšího Finančního úřadu v Trutnově uplatněna plná moc udělená žalobcem zmocněnci JUDr. D. R.. Žalovaný doručoval předmětné platební výměry na daň silniční za roky 2010-2012, vzhledem k rozsahu zastupování vymezenému ve zmíněné plné moci, která byla vůči správci daně v té době stále účinná, advokátovi JUDr. D. R.. K doručení došlo poštovní zásilkou na adresu jeho sídla, z důvodu, že jeho datová schránka typu advokát byla k datu vydání platebních výměrů ve stavu zneprístupněna. Platební výměry byly doručeny dne 26. 5. 2014 v souladu s § 47 odst. 2 daňového řádu uplynutím úložní lhůty. Obdobně žalovaný doručoval platební výměry na pokutu za opožděné tvrzení daně silniční za roky 2010-2012.
5. K žalobou napadenému exekučnímu příkazu na srážku ze mzdy žalovaný uvedl, že exekučním titulem je dle § 176 odst. 1 písm. a) daňového řádu výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní. Správce daně evidoval ke dni 4. 10. 2019 dle

vykonatelného výkazu nedoplatek za žalobcem nedoplatek na dani silniční. K vymožení tohoto daňového nedoplatku nařídil daňovou exekuci vydáním exekučního příkazu ze dne 8. 10. 2019. Žalobce poté podal návrh na zastavení a odklad daňové exekuce, žalovaný proto rozhodnutím ze dne 15. 10. 2019 exekuci odložil, aby prošetřil skutečnosti uváděné žalobcem v daném návrhu. Jelikož žalovaný neshledal důvod k zastavení exekuce, rozhodnutím ze dne 25. 11. 2019 nařídil v daňové exekuci pokračovat.

6. Žalovaný dále konstatoval, že daňový řád neobsahuje úpravu účinnosti zániku plné moci vůči správci daně. Podle žalovaného však lze pro daňové řízení analogicky aplikovat § 28 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Zanikla-li tedy závazkový vztah mezi zmocnitelem a zmocněncem na základě překážky spočívající v pozastavení výkonu advokacie advokáta JUDr. D. R., měl být správci daně oznámen zánik plné moci. Ten by byl vůči správci daně účinný, obdobně jako v případě uplatnění plné moci, okamžikem oznámení. Zánik plné moci udělené JUDr. D. R. dne 15. 12. 2009 však správci daně oznámen nebyl. Z judikatury správních soudů vyplývá, že správní orgány objektivně nemají možnost vždy ověřovat, zda dohoda o zastoupení trvá či nikoli. Žalovaný poukázal rovněž na § 27 odst. 1 zákona o advokacii obsahujícím úpravu pro případ, kdy advokátovi brání překážka ve vykonávání advokacie. Pokud pravidla uvedená v tomto ustanovení nebyla respektována a vznikla-li v důsledku toho žalobci škoda, je dle žalovaného na žalobci, aby uplatnil nárok na náhradu škody u toho, kdo ji způsobil.
7. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou, v níž navrhl, aby soud vyslechl jako svědka JUDr. D. R.. V době, kdy mělo dojít k doručení předmětných platebních výměrů, byl JUDr. D. R. ve výkonu trestu odnětí svobody a předtím zřejmě ve vazbě. Ve své výpovědi by měl tyto skutečnosti objasnit a odpovědět na otázku, zda mohl vůbec plnit své povinnosti tak, jak uvádí žalovaný ve svém vyjádření. Soud by pak měl posoudit, zda lze za těchto okolností spravedlivě považovat příslušné listiny žalovaného za doručené a zda žalovaný naopak neporušil některou ze svých povinností stanovených v § 1 odst. 2, § 7 odst. 2, § 8 odst. 1 a 3 a § 9 odst. 2 daňového řádu.
8. Následně žalobce zaslal soudu další přípis, v němž namítl, že není vlastníkem nákladních motorových vozidel. Údaj o jeho vlastnictví těchto motorových vozidel obsažený v registru vedeném Městským úřadem Trutnov se nezakládá na pravdě. Předmětná daňová exekuce je tedy „vedena na základě právního titulu, který neexistuje“. Její pokračování proto porušuje žalobcova práva obsažená v daňovém řádu a v ústavních předpisech.

III. Ústní jednání

9. K jednání konanému dne 8. 9. 2021 se dostavil pouze zástupce žalobce, žalovaný se nedostavil, ač byl řádně předvolán, soud tedy jednal v jeho nepřítomnosti. Zástupce žalobce zdůraznil, že exekuce byla nařízena na základě exekučního titulu, který nemůže být vykonatelný, protože příslušné platební výměry nebyly žalobci řádně doručeny. Rozhodnutím České advokátní komory byla pozastavena činnost advokátovi JUDr. D. R. a bylo povinností správce daně tuto skutečnost znát. Jedná se o kvalitativně odlišnou situaci od případu, kdy by došlo k výpovědi plné moci. Prostřednictvím uvedeného advokáta nebylo možné žalobci doručovat i z toho důvodu, že byl v roce 2014 ve výkonu

trestu odnětí svobody. Správce daně si tak svým formalistickým postupem zjednodušil situaci a nerespektoval žalobcova procesní práva.

10. Soud nejprve poučil zástupce žalobce v tom směru, že za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. lze považovat pouze rozhodnutí o nařízení daňové exekuce, nikoliv rozhodnutí o pokračování v daňové exekuci. Dále se zabýval důkazními návrhy uplatněnými žalobcem. Výslech svědka JUDr. D. R. shledal nadbytečným, protože podstatou věci není skutkový spor o to, zda a kdy měl JUDr. D. R. pozastavený výkon advokacie, tuto skutečnost žalovaný nijak nerozporuje a lze ji případně ověřit i jinak než výsledkem svědka. Jádrem sporu je posouzení právní otázky, zda v důsledku této skutečnosti nebyly žalobci řádně doručeny příslušné platební výměry. Soud neprováděl ani důkaz sdělením Policie ČR ze dne 30. 1. 1996, podle nějž žalobce k tomuto datu „*na svoji osobu nevlastní žádné motorové vozidlo*“. Tento důkaz by případně mohl být relevantní v řízení o vyměření daně silniční, nikoliv v exekučním řízení. Z navržených listinných důkazů, které nejsou součástí správního spisu, soud provedl důkaz Věstníkem České advokátní komory č. 2/2012, podle nějž došlo dne 25. 6. 2012 k pozastavení výkonu advokacie JUDr. D. R., a několika novinovými články pojednávajícími o zatčení a následném odsouzení uvedeného advokáta k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.
11. Zástupce žalobce závěrem shrnul svou argumentaci a uplatnil náklady řízení (tři úkony právní služby a soudní poplatek, jízdné za cestu k jednání neúčtoval).

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud předně konstatuje, že žalobce napadl žalobou dvě rozhodnutí žalovaného – jednak rozhodnutí (exekuční příkaz) ze dne 8. 10. 2019, kterým byla nařízena daňová exekuce srážkami ze mzdy, jednak rozhodnutí ze dne 25. 11. 2019, kterým žalovaný rozhodl o pokračování v této daňové exekuci. Rozhodnutí o pokračování v daňové exekuci je však úkonem, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem, takový úkon je tedy ze soudního přezkumu vyloučen podle § 70 písm. c) s. ř. s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2006, č. j. 1 Afs 154/2005 – 64). Rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. je pouze samotný exekuční příkaz.
13. Soud se tedy věcně zabýval toliko exekučním příkazem ze dne 8. 10. 2019. Přezkoumal jej v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního.
14. Podle § 178 odst. 1 daňového řádu se daňová exekuce nařizuje vydáním exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení. Podle odst. 2 daného ustanovení výrok exekučního příkazu obsahuje náležitosti podle § 102 odst. 1 daňového řádu a dále vymezuje způsob provedení daňové exekuce, výši nedoplatku, pro který je exekuce nařizována, výši exekučních nákladů podle § 183 odst. 1 a 2 téhož zákona a odkaz na exekuční titul. Tím je také předurčen okruh otázek, které je krajský soud oprávněn v nynějším řízení posuzovat.
15. Soud při přezkumu exekučního příkazu vydaného podle daňového řádu zkoumá, zda byly naplněny podmínky pro nařízení daňové exekuce, tj. zejména zda existuje vykonatelný exekuční titul a zda správce daně zvolil přiměřený způsob daňové exekuce (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2004, č. j. 1 Afs 47/2004 – 75, a ze dne 13. 9. 2017, č. j. 9 Afs 201/2016 – 31). Zásadně tedy není oprávněn posuzovat například správnost či zákonnost podkladového rozhodnutí, jímž byla daň vyměřena

(exekučního titulu), ani zákonnost procesu, který jejímu vyměření předcházel (viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 5. 2014, č. j. 22 Af 114/2012 – 43).

16. Z předloženého daňového spisu soud zjistil, že exekučním titulem pro zahájení předmětné exekuce byl, v souladu s § 176 odst. 1 písm. a) daňového řádu, výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní. Správce daně evidoval ke dni 4. 10. 2019 za žalobcem nedoplatek na dani silniční za zdaňovací období 2010-2012 (včetně pokut za opožděné tvrzení daně) v celkové výši 73 710 Kč a příslušející úrok z prodlení ve výši 77 416 Kč. Zbytek z částky 154 148,82 Kč tvořily exekuční náklady ke dni nařízení exekuce.
17. Žalobce zejména namítl, že platební výměry na daň silniční za roky 2010-2012 a platební výměry na pokutu za opožděné tvrzení daně silniční za roky 2010-2012 mu nebyly řádně doručeny. Soud shledal tuto námitku nedůvodnou.
18. Žalobce udělil dne 11. 12. 2009 generální plnou moc advokátovi JUDr. D. R. a dne 15. 12. 2009 uplatnil tuto plnou moc u svého tehdejšího správce daně, tj. Finančního úřadu v Trutnově. Od tohoto dne byla, v souladu s § 27 odst. 2 daňového řádu, uvedená plná moc účinná vůči zmíněnému správci daně (a následně i vůči nynějšímu místně příslušnému správci daně žalobce, tj. vůči žalovanému).
19. V průběhu roku 2014 správce daně vydal a doručil výše specifikované platební výměry na adresu sídla předmětného zmocněnce. Soud zároveň souhlasí s žalovaným, že tím došlo k řádnému doručení uvedených platebních výměrů. Nepřisvědčil tak argumentaci žalobce, podle níž žalovaný mohl a měl vědět, že dne 25. 6. 2012 nabylo právní moci rozhodnutí České advokátní komory o pozastavení výkonu advokacie JUDr. D. R. a že v důsledku toho pozbyla předmětná plná moc účinnosti vůči správci daně.
20. Krajský soud předně konstatuje, že je třeba rozlišovat otázku vzniku a zániku zastoupení (kterou obecně upravuje občanské hmotné právo) a otázku účinků vzniku a zániku zastoupení v probíhajících řízeních (upravenou v jednotlivých procesních předpisech). V souladu s výše již zmiňovaným § 27 odst. 2 daňového řádu je tak plná moc účinná vůči správci daně teprve od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně. Daňový řád však neobsahuje úpravu účinnosti zániku plné moci vůči správci daně, proto je v nynějším případě třeba analogicky aplikovat úpravu obsaženou v jiných procesních předpisech. V rozsudku ze dne 23. 10. 2014, č. j. 9 Afs 38/2014 – 59, Nejvyšší správní soud dovodil, že pro posouzení zániku plné moci zmocněnce osoby zúčastněné na správě daní je třeba analogicky použít ustanovení občanského soudního řádu (§ 28 o. s. ř.). Podle § 28 odst. 2 o. s. ř. „[o]dvolaání plné moci účastníkem nebo její výpověď zástupcem jsou vůči soudu účinné, jakmile mu byly účastníkem nebo zástupcem oznámeny; vůči jiným účastníkům řízení jsou účinné, jakmile jim byly oznámeny soudem.“ Analogicky tedy platí, že zánik plné moci zmocněnce osoby zúčastněné na správě daní je vůči správci daně účinný, jakmile mu byl touto osobou nebo zmocněncem oznámen.
21. V nyní posuzovaném případě nebyl zánik plné moci, kterou žalobce udělil advokátovi JUDr. D. R., správci daně v rozhodném období oznámen (respektive žalobce nic takového netvrdí a ani z daňového spisu nevyplývá, že by se tak stalo). Případný zánik zastoupení žalobce tedy nemohl být vůči správci daně účinný. Správce daně proto doručoval předmětné platební výměry, v souladu s § 41 odst. 1 daňového řádu, advokátovi JUDr. D. R..

22. Správce daně neměl povinnost ověřovat, zda JUDr. D. R. nemá pozastaven výkon advokacie. Zákon správcí daně žádnou takovou povinnost nestanoví, zároveň nespojuje s uveřejněním informace o pozastavení výkonu advokacie ve Věstníku České advokátní komory žádné účinky vůči správci daně, respektive obecně vůči státním orgánům. Není povinností státních orgánů průběžně sledovat Věstník České advokátní komory a zjišťovat takto, zda nedošlo k pozastavení výkonu či rovnou k vyškrtnutí ze seznamu advokátů v případě zástupců, s nimiž jednají. Krajskému soudu není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že interní normativní instrukce zveřejňované ve Věstníku České advokátní komory jsou závazné pro všechny státní orgány. Zákon o advokacii v § 53 odst. 3 pouze stanoví, že stavovské předpisy (přijaté v souladu se zákonem a vyhlášené ve Věstníku České advokátní komory) jsou závazné pro advokáty, advokátní koncipienty a evropské advokáty.
23. Obdobné závěry platí i pro informace uveřejněné v tisku. Úvahy žalobce o tom, že zatčení a následné odsouzení JUDr. D. R. k trestu odnětí svobody bylo natolik medializovanou událostí, že o ní správce daně musel vědět, jsou ryze spekulativní.
24. Navíc pozastavení výkonu advokacie nemá samo o sobě za následek zánik práv a povinností vyplývajících ze smlouvy o poskytování právních služeb, kterou příslušný advokát uzavřel se svým klientem. Podle § 27 odst. 1 zákona o advokacii „[b]rání-li advokátovi, který vykonává advokacii samostatně, jakákoliv překážka ve vykonávání advokacie a neučiní-li jiné opatření za účelem ochrany práv nebo právem chráněných zájmů svých klientů, je povinen ustanovit bez odkladu, nejpozději však do jednoho měsíce ode dne, kdy taková překážka vznikla, jiného advokáta po dohodě s ním svým zástupcem (§ 26 odst. 1) a klienty o tom bezodkladně písemně vyrozumět; ustanovení § 29 odst. 2 tím není dotčeno. Poruší-li advokát tuto povinnost, určí zástupce Komora s tím, že podle okolností případu určí i výši náhrady, kterou je povinen advokát zástupci poskytnout.“ Podle odst. 2 cit. ustanovení pak platí, že „[n]edohodne-li se zástupce advokáta, určený Komorou podle odstavce 1 věty druhé, s klientem do jednoho měsíce ode dne, kdy byl klient o určení zástupce vyrozuměn, jinak nebo neučiní-li klient v této lhůtě jiné opatření, přecházejí na zástupce ve vztahu ke klientovi práva a povinnosti zastupovaného advokáta, vyplývající ze smlouvy o poskytování právních služeb, včetně práv a povinností vyplývajících ze zastupování klienta v řízení před soudy nebo jinými orgány a práv a povinností obhájce v trestním řízení.“
25. Krajský soud tak nepřisvědčil argumentaci žalobce, podle níž nelze předmětné platební výměry spravedlivě považovat za doručené, neboť JUDr. D. R. měl od 25. 6. 2012 pozastaven výkon advokacie, nacházel se ve vazbě a následně ve výkonu trestu odnětí svobody. Pokud v důsledku těchto událostí došlo k zániku plné moci, kterou žalobce udělil JUDr. D. R., měl buď JUDr. D. R., anebo sám žalobce oznámit danou skutečnost správci daně. Pokud byl jiný advokát ustanoven zástupcem JUDr. D. R., případně určen jeho zástupcem Českou advokátní komorou, měl tento zástupce oznámit danou skutečnost správci daně. Jestliže ale žádná z uvedených skutečností správci daně oznámena nebyla, pak byla vůči správci daně nadále účinná plná moc udělená žalobcem JUDr. D. R.. Opačný závěr nelze bez dalšího dovozovat ani ze základních zásad správy daní, kterých se žalobce v obecné rovině dovolává (tj. z § 1 odst. 2, § 7 odst. 2, § 8 odst. 1 a 3 a § 9 odst. 2 daňového řádu).
26. K námitce žalobce, podle níž ani nebyl vlastníkem nákladních motorových vozidel, krajský soud uvádí, že se jedná o námitku zpochybňující zákonnost platebních výměrů,

kterými byla žalobci vyměřena daň silniční. Jedná se tak o námitku, kterou se soud při přezkumu exekučního příkazu nemůže zabývat.

V. Závěr a náklady řízení

27. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2019, č. j. X, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2019, č. j. X, soud odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojitosti s § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s.
28. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 16. září 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu